

El mòbil, arma de doble tall

Dc, 19/05/2021 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

El mòbil està present arreu. Al metro i als autobusos, les mirades dels usuaris es dirigeixen a la pantalla multicolor que brilla davant dels ulls. Als àpats de familiars i amics, aquests artefactes s'alineen com si fossin una forquilla o un ganivet. Suscita admiració i, a la vegada, rebuig perquè sostreu la persona propietària d'una integració conscient al grup presencial. Distreu. **Tres observacions.**

Primera: el mòbil és un dispositiu tecnològic que aglutina múltiples funcions. Serveix com a telèfon, vídeo, ràdio, televisió, internet, audició musical, GPS, dietari, màquina d'escriure, oficina bancària, llista de contactes, lector de llibres, correu, despertador, llanterna, biblioteca, càmera fotogràfica, mesurador de passos, arxiu de documents, diccionari, la missa de cada dia, informació meteorològica, espai de jocs... Tota la vida en una pantalla.

Segona, moltes de les possibilitats que conté el mòbil estan sotmeses a l'ús que se'n faci. Té grans avantatges i, a la vegada, comporta molts riscos. El seu impacte virtual adquireix tanta profunditat que pot allunyar del món presencial. Quatre persones a la taula d'un restaurant, molt a prop les unes de les altres, es poden trobar ben allunyades virtualment i emocionalment entre elles. Cadascuna al seu món. Cavalcar dos cavalls a la vegada és possible al circ i amb gent preparada, perquè, al contrari, caus d'un, de l'altre o de tots dos. Es perd la noció de l'aquí i de l'ara. Deixem de viure a fons. S'afebleixen les relacions de proximitat.

Tercera, dues conseqüències que cal destacar entre moltes altres: el mòbil es converteix en el símbol més clar d'un individualisme galopant i acostuma a generar una addicció irresistible. Moltes de les funcions que ara realitzem a través del mòbil tenien una dimensió comunitària. No les podíem realitzar sense la col·laboració o la presència dels altres. Ara, jo m'ho faig, jo m'ho desfaig. Les xarxes socials m'amaguen un sentiment de soledat profunda. D'altra banda, l'addicció s'anomena nomofòbia, és a dir, por irracional de no tenir un telèfon mòbil a prop.